

ÇEŞMELER AĞLIYOR, GÖZYAŞISIZ

İstanbul, 21 Haziran 2019

İstanbul'a yeni bir belediye başkanı seçmek için iki gün kaldı. Ülkemiz ve yurttaşlarımız bu olaya odaklanmış durumda. Ama, yeni belediye başkanını bekleyen İstanbul ne durumda? Yani atalarımızın bize bıraktığı İstanbul bunu nasıl karşılıyor? Gökdelenler değil, tüneller değil, "eski İstanbul" denilen asıl İstanbul, mütevazı görünüşlü, giderek sanki sığıntıymış gibi muhafaza edilen ya da zamana dayandığı için sanki mecburen muhafaza zorunda kalınan İstanbul ne düşünüyor, nasıl bir görünüm veriyor ve ne diyor?

27 yıllık tek parti dönemi ve 70 küsür yıllık çok partili dönemde, yönetimlerin yavaş yavaş bitmeye terkettiği eski İstanbul, ne diyor? Padişahların, sadrazamların ve anlı şanlı vezirlerin yaptırdığı ve onlar vasıtasıyla mahalle halkıyla kucaklaştıkları çeşmelere bakarsanız, ağlıyor, çeşmeler ağlıyor gözyaşısız.

Gözyaşı dökemiyorlar. Çünkü: gözyaşı olarak kullanabilecekleri suları da kesik. Kimi çöplük haline çevrilmiş, çöplük olarak kullanılıyor. Kiminin yüzü deforme olmuş. Kimisinin yanı yöresi işgal edilmiş. Kimisinin de kitabesi bozulmuş, yazısı okunmuyor.

Yani İstanbul, Devletimiz Osmanlı Devleti'nin tarihe karışmasından sonra, geçen yüz yıl içinde gelen yönetimlerin gerekenleri yapmaması yüzünden, bir zamanlar suyunu içerek hayat bulduğumuz çeşmeler, garip, zaman dışı, iğreti bir vaziyette kalakalmışlar.

Ya eski sebiller, hamamlar ne durumda? Çoğu ne oldu, nereye gitti, bilen var mı? Seçim için İstanbul belediye başkanlığına soyunanlar bunlar için ne diyor? Onlar çok büyük projeler peşinde koşuyorlar, bunlar küçük kalıyor, herhalde! Ya tekkeler, dergâhlar, medreseler nerede ve ne oldular? Ve bazı

mezarlıklar, türbeler nelere uğradı?

İşte, gören gözler için diyoruz ki, İstanbul'un gözleri olan çeşmeler, ağlıyor, gözyaşısız. Çünkü: gözyaşı dökmek için kullanacakları bir su bile yok. Suları da kesik.

Eski denilen asıl İstanbul için gerçekte birşey söyleyemeyenler, onun yenisini de yapamazlar. Çünkü: yeni eskiye bağlıdır ve eskiyle yeni bir bütün teşkil eder.

Partimizin programında da bulunduğu gibi, Anadolu'nun yüksek yerlerinde milyonluk yeni şehirler kurup halkımızı yerinde tutmak ve Anadolu'yu boşaltmamak gerekirken, âdeta İstanbul ve Ankara'ya yeni şehirler katıp Anadolu nüfusunu da buralara çekmek, gelecekte ne büyük sıkıntılar doğuracaktır ve hatta şimdiden ne büyük sıkıntılar doğurduğunun farkında mıyız? Bir bakıma farkında olunmadan, İstanbul Anadolu'dan koparılıyor, Anadolu da İstanbul'dan. Bunun nereye varacağı düşünülüyor mu?

Oysa, Anadolu'da kurulması gerekli milyonluk yeni şehirlerin, mümkün olduğu ölçüde, eski İstanbul'dan ilham alınarak yapılması, bu şehirlerle İstanbul arasında ruh bağı kurularak, İstanbul ve Anadolu bütünlüğünün daha da güçlendirilmesi gerekirken, bunun yapılmaması İstanbul, Ankara ve İzmir'e yüklenilmesi, gelecek için, arzu edilmeyen sonuçlar doğuracaktır, kaçınılmaz olarak.

Umutsuzluğa mı düşeceğiz? Hayır ve asla. Umutsuzluğa yer yok. İstanbul şüphesiz bir gün gelecek, kendini bulacaktır. Uzaklaştırılan asıl kimliğine yeniden kavuşacaktır. İslâm Medeniyetinden, İslâm Milleti ve Ülkesi bilincinden kopmayan, o bilinç ve aşkla dolu olarak zamanın karşısına çıkacak olan çocukları tarafından bir yol bulunarak, İstanbul İstanbul olacak ve Allah'ın izniyle kıyamete kadar öyle kalacaktır.

Biz, bütün bunları da göz önünde tutarak, bu seçimde, iktidar ve ana muhalefet adaylarına değil de, "yeni bir başlangıç için" bir bağımsız adaya, yukarıda belirttiğimiz ruh

ve amacı taşıyarak aday olan desteklediğimiz bağımsız aday Lütfü Yılmaz'a, geçen seçimde olduğu gibi bu seçimde de oyumuzu vereceğiz; yurttaşlarımızın da oylarını vermelerini istiyoruz. Oylarımız boşa gitmeyecek ve asıl Gerçek Oluşum böylece başlamış olacaktır.

İstanbul'a bir taş konulurken O'nun İslâm Âleminin başkenti olduğu unutulmadan konulmalıdır. Sadece Türkiye'nin başkenti olarak değil.

İşte, oyumuzu kullanırken temel ilke bu olmalıdır.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

A. SEZÂİ KARAKOÇ